

MARTINUS
INSTITUT

MARTINUS INSTITUT

Julbrev 2015

Kära läsare, här kommer årets julbrev!

Att hålla sig på rätt köl

Medan dessa rader skrivs, sker det stora händelser runt om i världen. Miljontals vuxna och barn flyr från våldssamma krig och ödeläggelser. Europa bevittnar för ögonblicket den största flyktingströmmen sedan andra världskriget. Situationen skapar oro och bekymmer – och inte minst många praktiska problem – för de olika länderna och deras befolkningar. Samtidigt ser vi också hos många en lust att hjälpa, ett inre behov att sörja för att ingen i dessa smärtsamma situationer ska svälta, ingen ska frysa, ingen ska vara utan tak över huvudet eller utan tröst och stöd. Julens ande manifesteras i kött och blod.

Hur kan man behålla jämvikten när våld och krig rasar? Den 26 mars 1978 ställde en frivillig medarbetare i Martinus Center Klint följande fråga till Martinus:

Vad är det bästa vi kan göra för världen, när krigen och katastroferna kommer?

Martinus svarade: Ja, det kommer ju att visa sig, det kan jag inte säga till er för tillfället. Det skall visa sig för var och en, vad man kan göra. Men det bästa man kan göra är självklart att få upp sig själv på rätt köl, eller hålla sig på rätt köl.

Man måste komma fram till ett stadium där man ber. Det gör folk normalt så gärna. Vid den tiden då jag höll mina stora föredrag, och jag har många människor som kom med sina problem, frågade jag dem:

– Ber ni aldrig till Gud?

– Nej, det är ju som att prata ut i tomma luften.

– Men, det är det inte alls!

– Min Fader Vår kan jag heller inte. Jag har aldrig bett Fader Vår.

– Ja, men ni behöver inte heller be Fader Vår. Ni behöver bara tänka på det som ni gärna vill ha hjälp med. Så får ni hjälp! Det får ni! Det betyder inget om ni tror på det eller inte.

Försynen är inte så småaktig att den säger: "Kan du komma ner på knä!" De väsen som hör bönerna vet mycket väl hur människorna är. Att tro är inte en viljeakt. Atingen tror man, eller så tror man inte. Det är inte något man kan vilja. Man kan nog vilja det, men ändå tror man det inte. Det hjälper inte att jag säger till er att två plus två är tjugosju. Ni vill gärna tro det, men ni kan det ju inte. Ni vet alltför väl att det inte är så. Men det gör inget att man inte tror, man skall be ändå.

Jag ber till exempel många gånger om dagen. Att be är inte alls att man skall knäppa händerna eller ligga på knä. Då får man bara ont i knäna, och det är ju synd om mikroväsendena. Nej, man skall bara vara precis som vanligt och prata med varandra, med vänner och bekanta, och bara tänka på Gud eller det som man vill ha hjälp med. Varje gång jag märker att en mörk impuls närmar sig, så har jag mina tankar på Gud, och jag får hjälp med allt. Saken hade sin födelsedag i fredags (24/3 1978), då blev den 57 år gammal. Då var det 57 år sedan som jag hade min kosmiska upplevelse, och sedan dess har jag haft fullständig Gudskontakt. Jag gör inte något som jag inte får impulser om. Jag måste få impulserna från ovan, om jag skall göra det eller det. Även om det ser tokigt ut, så gör jag det, och senare visar det sig vara riktigt.

Folk tror att det är naivt och primitivt att be, men det är det inte alls. Vi är omgivna av andliga väsen; de finns inte på en plats ute i världsrymden. Det kan mycket väl finnas en stor samling här mitt ibland oss. De som hör våra böner är kristusväsen. När en människa når fram till dubbelpolighetens fullkomlighet och får kosmiskt medvetande, smälter hennes medvetande samman med alla andra kristusväsens medvetande, och så är de ett. De är fullständigt ett, och då är det inte på det sättet att någon säger: "Nej, så är det inte! Där har du fel! Det förstår du inte! Det är inte riktigt!" Utan de är allesammans fullständigt eniga, och när de är eniga är de ett medvetande. Detta enda medvetande är Guds medvetande. Men alla jagen existerar fortfarande. Individernas jag existerar som Guds medvetanderedskap, så vi är lika viktiga för Gud som Gud är för oss. Gud skulle inte kunna existera och uppleva utan de enskilda jagen; han upplever genom oss. (Kosmos nr 3/1993)

Den nya världsimpulsen sprider sig

Trots krig och oro runtom i världen märks den nya världsimpulsens inflytande på mänsklighetens utveckling. De många lidandena gör att fler och fler avskyr mörkret i alla dess former, och en djup längtan efter en varaktig fred får fäste i våra själar. Men en varaktig fred kräver ett vetenskapligt fundament, en andlig vetenskap som kan förklara mörkrets obehagliga men gudomliga syfte och visa att vägen mot fred både i världen och i vårt inre är kärleken till nästan.

Vi upplever på Martinus Center Klint att fler än någonsin söker svar på livets existentiella frågor på våra kurser. År 2015 hade vi ett rekordår då det gäller antalet gäster på centret. Likaledes upplever vi att centret aldrig har haft så många frivilliga medarbetare som under 2015. Martinus Institut vill gärna framföra ett stort tack till alla de som med sin arbetskraft har bidragit till att upprätthålla och förbättra centret och till att göra det till ett inbjudande undervisningscenter för våra kursdeltagare och gäster. Vi är mycket medvetna om att tusentals frivilliga arbetstimmar läggs ner på centret varje år. Exempelvis hade påskarbetsveckan under 2015 runt 150 frivilliga medarbetare och under höstferierna kom runt 120 frivilliga. Därutöver finns det många som hjälper till året om.

En ny film

Den 18 augusti premiärvisades en ny, nio minuter lång film med titeln *Martinus åndsvidenskab – en introduktion* av Lennart Pasborg på YouTube och Vimeo på danska och engelska. Filmen finns dessutom på Amazon Author Page under namnet Martinus, där man också kan se en översikt över alla Martinus Instituts utländska e-boksutgivningar (sammanlagt 34 utgivningar). Hittills har över 4 200 tittare sett filmen, och den har fått mycket positiv respons både i Danmark och utomlands. Den engelska versionen heter *Martinus Cosmology – an Introduction*.

Ett nytt initiativ

Martinus verk ges för närvarande ut på 21 språk. För att kunna utföra översättningsarbetet har saken över 50 översättare, språkgranskare, lingvister och korrekturläsare. Endast få av dem bor i Danmark, eftersom man normalt sett översätter från danska till sitt modersmål. För att stärka översättargruppens inbördes vänskap och samarbete, och för att ge dem tid och ro att arbeta i Klint i en miljö långt borta från deras dagliga liv, arrangerar Martinus Institut en översättarvecka i maj 2016. Som inspiration anordnas några presentationer och föredrag om konsten att översätta Martinus.

Martinus Instituts hus fyller 100 år under 2016

Första oktober 1943 övertog Martinus och "Livets Bogs Bureau", som saken hette på den tiden, egendomen på Mariendalsvej 94–96 i Frederiksberg i Köpenhamn. "Livets Bogs Bureau" startade och fick sitt första kontor på Joakim Larsensvej 31 i april 1932. På grund av sakens kontinuerliga tillväxt behövdes mer plats och en av sakens vänner, grosshandlaren J. Jespersen, erbjöd denna

egendom under moderata och lämpliga villkor och till ett pris som låg långt under det vanliga priset.

Huset har ritats av arkitekten Viggo A. Thalbitzer (1869–1926) och byggdes år 1916 av den danska Teosofiska föreningen. Thalbitzer är i Danmark bland annat känd för Sandholmslägren i Nordsjälland, som nu är ett asylcenter.

”Livets Bogs Bureau” övertog huset den 1 oktober 1943.

Martinus skrev således i inledningen till artikeln ”’Livets Bogs Bureau’ får ett eget hus” (*Kosmos* nr 4/1943):

”Med detta nummer av ’Kosmos’, som i själva verket representerar tidskriftens tioårsdag, eftersom den startade i april 1933, har jag glädjen att kunna meddela sakens vänner att kontoret från och med 1 oktober i år får sitt eget privata hus, då det blev möjligt för saken att köpa egendomen på Mariendalsvej 94–96.”

Bilden till vänster: huset innan det övergick i Martinus ägo. I stället för den nuvarande stjärnsymbolen på fasaden fanns en sol med texten: I. SOL. Statyn i området framför huset uppfördes först när huset övertogs av Martinus och var en gåva från en av sakens vänner. Vid samma tid sattes den nuvarande stjärnsymbolen upp på fasaden.

I samband med att huset övertogs, invigdes föredragssalen med ett föredrag söndagen den 3 oktober. På grund av den stora tillströmningen hölls föredraget två gånger – kl. 14.00 och kl. 17.00.

Martinus skriver i *Kosmos* nr 10/1943 om invigningen av huset den 3 oktober 1943:

”När sakens yttre materiella struktur har kunnat utveckla sig till det stadium som den representerar i dag, är det inte i kraft av ett överdådigt ekonomiskt överskott eller en stor vinst på utgivna böcker, tidskrifter och brev, även om inkomsten av dessa naturligtvis, efter hand som upplagorna växer, kommer att kunna bära saken. Men hittills skulle det ha varit totalt omöjligt att med hjälp av dessa medel helt ha kunnat uppfylla det starkt växande kravet på utvidgning, som ständigt har varit aktuellt under sakens ännu korta historia, och vars uppfyllelse nästan omedelbart har medfört nya förgreningar av utvecklingskrav. Att dessa krav inte desto mindre har kunnat tillgodoses och

Martinus inviger föredragssalen den 3 oktober 1943 med ett föredrag.

uppfyllas, beror uteslutande på den stora förståelse, hjälpsamhet och tillit till min person som jag har mött hos åtskilliga av de vänner som har stött min sak ekonomiskt. Den kärlek som jag i form av såväl andligt som materiellt stöd har mött hos dessa sakens trofasta, men ibland dolda, tjänare, i förening med mina nära medarbetares hängivenhet och egna uppoftningar för att kunna klara av sakens ibland förhållandevis svåra utmaningar, har för mig varit den försynens styrande hand, varmed mitt arbete har bringats till att utvisa det sköna och för oss alla välsignelserika resultat, vars sista nya skott vi i dag är samlade för att inviga. Därför önskar jag också här ännu en gång gentemot min saks nära vänner och trofasta medarbetare uttrycka mitt innerligaste och hjärtligaste tack.

En stor mästare sade en gång till sina lärjungar: "Alla skall förstå att ni är mina lärjungar om ni visar varandra kärlek." Det är alltså denna kärlek, som jag här har uttryckt till er, som är det bärande och befordrande i min saks starka livskraft. Så länge lärjungarna eller medarbetarna inom en stor sak visar varandra kärlek, kan denna sak aldrig någonsin dö, ty den uppfyller då livets allra högsta lag för skapelsen av fullkomlighet, ja, den är själva grunden för livets egen stabilitet. Det är denna kärlek till varandra som hela min sak är baserad på att underbygga med skapelsen av livets allra största och allt genom-

trängande kosmiska analyser. Det är denna kärlek till varandra, som dessa analyser ska göra till logiskt sammanhängande tankekedjor som är synliga eller acceptabla för intelligensen, på så sätt att lagen för hjärtats rening kan bli till vetenskap för alla och därmed bli till det praktiska vanemedvetande som ska fjärma alla krig, all lemlästning, all gråt och sorg från all världens kontinenter och hav. Och för denna mission har vår nya egendom tagits i besittning. Den är den första skolan för den nya kosmiska vetenskapen. Den är visserligen fortfarande bara ett litet senapskorn, men inte desto mindre ska kärlekens särskilda vetenskap ohämmat stråla ut mot alla ärliga sanningssökare från dess salar. Vår gemensamma kärlek ska skapa ett intellektualitetens tempel i världen, ett humanitetens hem, ett kulturens centrum för utveckling av kärleken till nästan. Och för detta gudomliga syfte ska detta hus från och med i dag vara helgat och invigt.

Jag har härmed återgivit några av de tankar som jag särskild önskade poängtera vid invigningen.”

Martinus Institut söker hjälp från sakens vänner till ett nytt tak

Under hösten har en grupp frivilliga medarbetare renoverat och målat en del av husets fasad. Huset har således fått ett väldigt ansiktslyft utåt. Men taket på det gamla huset är i dåligt skick och behöver – efter 100 år – bytas ut. Martinus Institut ber därför sakens vänner om hjälp, ett ekonomiskt bidrag, till ett nytt tak av svartglaserat tegel. Institutet hoppas att kunna sätta igång arbete under 2016, hundra år efter att huset byggdes. Gåvor ombeds märkas med ”Nytt tak”, då institutet har öppnat ett särskilt byggnadskonto för detta syfte.

Årets julbrev vill vi gärna avsluta med ett utdrag ur Martinus julhälsning från 1953.

Vi är åter inne i årets mörkaste månad. Det är vintersolstånd. Den härliga julen, denna vinterns och mörkrets ljusfest med dess löfte om en kommande sol-ljus tillvaro med fred och välbehag för människorna, är här. Mitt i en mörk och dystertid, där människorna tror sig vara nödsakade att skapa de mest geniala mordvapen och ödeläggelseverktyg för att därmed kunna tillintetgöra sin nästa, som de menar är deras ödes onda ande, (detta gäller ofta såväl man och man emellan som mellan nationerna), är det vidunderligt att se att det uppenbarar sig ett återsken av det himmelska ljus, i vilket all världens släkten ska välsignas. Detta ljus började i en särskild grad från det fattiga barnet i Betlehem att stråla och lysa för fältens herdar och de visa männen. Det bredde ut sitt ljus-sken över Judéens berg, det lyste fram genom tider och avstånd och kastar nu sitt överjordiska sken in i det tjugonde århundradets kalla och mörka vinterdagar fulla av snöslask.

I förstärkta orgier av det elektriska ljuset i färger och former ser man på gator och gränder väldiga upprop här och där om att stödja den ena eller den andra julinsamlingen till stöd för gratis julbespisning, till stöd för utdelning av kläder och skor, tak över huvudet och värme etc., till fattiga och hemlösa. Och det himmelska ljuset i form av uppmaningen till kärleken till nästan förblir inte utan resultat. Tusentals människor får hjälp till en för ögonblicket ljus jul, får hjälp till mat, kläder och tak över huvudet. Miljontals julbrev skickas mellan släkt och vänner världen över, vart och ett av dem försedda med ett julmärke, varifrån det också utgår en liten stråle av det himmelska ljuset. Och julens miljontals sådana brev blir tillsammans en ljusstråle av en så stark manifestation och ett så starkt inflytande på den icke färdiga människans mentalitet, om att man bygger sanatorier och sjukhus för att främja läkande och helande för sjuka och svaga barn. Det himmelska ljuset sträcker således sina gåvor och sin hjälpande hand långt. Sjuka botas, lama får möjlighet att kunna gå, fattiga och ensamma får hjälp och uppmuntran. I en ljusglimt ser vi här den barmhärtiga samariern uppenbarad i kött och blod. Och bakom strålarna av detta himmelska ljus ljuder den uppmuntrande eviga rösten: "Vad ni har gjort för någon av dessa minsta, det har ni gjort för mig."

Från Martinus Institut och styrelsen (rådet) önskar vi er alla en riktigt god jul och ett gott nytt år

Willy Kuijper Per Jan Neergaard Trine Möller
Jacob Kølle Christensen Peter Bendtsen Mary McGovern

Hur kan jag ge gåvor till Martinus Institut?

Man kan använda den bifogade inbetalningsavin eller betala via sin internet-bank till vårt bankkonto: kontoöverföring till 3565–0016913170.

Om du önskar ge din gåva specifikt till det nya taket, ska du skriva ”nytt tak” på inbetalningen.

Vad använder vi pengarna till?

I år samlar vi in pengar specifikt till det nya taket på Martinus Institut, men gåvor är överlag den bärande grunden för institutets arbete. Gåvorna bidrar till att en lång rad löpande uppgifter kan lösas, såsom bokutgivningar i Danmark och utomlands, översättningar, information, undervisning, digitalisering av verket och mycket annat.